

Dr. Aniszi Kálmán,
az Ághegy magyarországi elnöke,
a Magyar Kultúra Lovagja

A lovagrend honlapjáról:

„12 ország és 100 civilszervezet a XII. Magyar Kultúra Napja Gálán. A 2008. január 22-én az Uránia Nemzeti Filmszínház adott otthont a gálának, amely megrendezésében társunk volt a Honvéd Kulturális Egyesület, a Magyarország Felfedezői Szövetség, a Fejér Megyei és Székesfehérvári Nyugdíjasok Baráti Szövetsége, a Bodrogek Kultúrájáért Polgári Társulás (SK) és az Ukrán Magyar Kulturális Együttműködési Társaság (UA). A rendezvény díszvendége a szlovákiai Zoboralja régió volt. Alapítványunk átadta az egyetemes és a magyar kultúra lovagja/apródjá elismerését, amellyel újabb 3 országgal bővült az elismertek köre. A www.alkotohazak.shp.hu honlapon tv bejátszást, vasárnaptól képeket is láthatnak a hírlevél olvasói. Az előzetes vissza-

jelzések szerint a program és maga a hely is bevált. Méltó rendezvényünk céljához. A rendezvény során a szabadbattyáni általános iskola zenei csomagokat adományozott a Kultúra Lovagrendje második missziójának a Tisza forrásvidéke Missziós Tanodának.”

Az Ághegy-Liget Baráti Társaság ajánlására az Ághegy folyóirat budapesti intézője, a Dr. Aniszi Kálmán író, egyetemi tanár irodalmi munkásságáért elnyerte a Magyar Kultúra Lovagja címet.

Író és szerkesztőként több magyarországi és erdélyi társadalmi szervezet – ezen belül a Magyar Írószövetség, a Magyar Újságírók Szövetsége, az Erdélyi Szépműves Céh tagja, az Erdélyi Múzeum Egyesület és az Erdélyi Szövetség tagja. Számos lap vezető munkatársaként kiemelkedő jelentőségű feladatot vállal a művelődés népszerűsítésében. A Babes–Bolyai Egyetem filozófia szakán szerzett tanári oklevelet, majd az Ion Andreescu Képzőművészeti Főiskola tanára. A Korunk folyóirat rovatvezetője. Huzamos időn át a kolozsvári rádió magyar adásainak külső munkatársa. Magyarországra kerülésekor a „Vas-népe” majd a „Magyar Honvéd” lapoknál és a Zrínyi Kiadónál dolgozott. Tíz önálló kötet mellett társadalomtudományi művek társszerzője.

Csikós Tibor tavalyi egyéni kiállításának plakátja

Teremtő látással

Veress Mária: *Üzenet egy úszó jéghegyről* című könyvéről

Pallas - Akadémia Könyvkiadó, Csíkszereda, 2007

Veress Mária ígéret.

Most már, részben teljesítetten, többszörösen is az. Öt esztendővel ezelőtt az *Ághegy* második számának *Rügyek* rovatában közöltem *Szép halál* című írását (I. kötet, 184-188. oldal), amelyben egy mofettába fulladt öreg házaspár élettelen testének méltatlan bánásmódját úgy mesélte el, hogy abban benne volt a diktatúrában emberségében sérült székelly világ minden fájdalma. Az elbeszélő kicsordult könnyével zárul a történet. Nemrég megjelent első kötete pedig két könnyecseppel végződik, amit ama Svédországban megdöbbenést keltett eset kapcsán, a külügyminiszter asszonyért ejtett egy hallgatag fiatal lány. Az ellentételezőként a rénszarvas- mézárszék vérfürdőjébe helyezett történet szereplőinek szokásos munkahelyi beszélgetése végére ijedt kérdőjel kíváncsozik. Ne tessék azt hinni, hogy Veress Mária, holmi romantikus történetekkel, keresve keresi a könnyfacsaró helyzeteket. Van ebben a kötetben sok más vidám, sőt pajzán történés is. A magyarul „várj”-nak hangzó svéd farkas esete, egy születésnap, egy porszívóvásárlás története, és a szépítőszalon aprólékos, meseszerű leírása. A számukra életbevágóan fontos kérdésről, a nők szépségéről társalgó kamaszok párbeszéde pedig, valamely videofelvétellel vetekedően láttató, szemérmesen bujtatott, mégsem rejtett végkifejletével mosolyogtató, hétköznapiainkból ellesett, kellemes olvasmány.

Csupa életes, igaz és valós írás sorakozik a kötetben. Tiszta, a körülötünk élő világot élesen mutató megannyi tükördarab. És egy sincs olyan, amire az olvasó ne mondhatná elismerően: „Hát ez is éppen rólunk szól.” A skandináv világot felfedező bevándorló látásával megelevenít emberi kapcsolatokat, szokásokat, a digitális fényképezőgépeknél is pontosabban rajzolja a szerző, biztos kézzel, finom kézvonásokkal az északi világ sokak számára érdekesen furcsa tájképeit élvezetesen tárja

elénk. A nap minden órájára jut egy-egy történet ebből a kötetből, mert-hogy éppen huszonnégyet tartalmaz a kötet.

Néhány oldal után már ceruzám után nyúltam, hogy szakmai elhivatottságom okán, feljegyezzem: a szerző figyelmes nézelődése a legjobb riporterri teljesítményekkel vetekedik. Az észrevételezés titkát birtokolva, minden sorával meggyőzően bizonyítja, hogy nézése látással párosul. Látása pedig a látatás tehetségével.

Könyve – olvasmány.

Nem minden könyvre illik ez az egyszerűsített megállapítás. Veress Mária könyvébe belelapozva közmondásos helyzetbe kerül az olvasó az „evés közben jön meg az étvágy” közhely szerint.

A Kányádi Sándor gyűjtötte gyermekszájmondás szerint, „a vers az, amit mondani kell”. Értelmezve: a könyv az, amit olvasni kell. Amit muszáj elolvasni. És azért jó elolvasni, mert az ilyen könyvvel beszélgetni lehet. Bächer Iván, Esterházy Péter legújabb könyvéről írta, hogy az irodalom lényege, póriasan szólva, az hogy „rólad szól, harangozik érted, hozzád ér, megragad, szíven üt.”

Akárcsak Berthold Brecht saját, ma is gyakran idézett, szívbemarkoló felelete a „Miért szeretjük a szülőföldünket? kérdésre, ehhez hasonlóan szólnak, Veress Mária sorai is: „ahol üdébb az ég, hosszabbak az aranylónaplementék és sötétebb a tenger, de idegenül csobbannak a felfelugráló halak, és más nyelven sírnak fejem felett a sirályok. A fellegek viszont megfordulnak, velük üzenek tehát nektek, kik értitek szavamat, hogy midőn nyári záporokként elérnek hozzátok, meséljenek mindarról, mi velem itt északon megesett.” Vagy ahogyan könyvének első oldalán, egy mondatba sűrítet ars poétikáját, ajánlásként nyújtja az olvasónak: „Két nemlét közti rövid utunkat lassan olvadó, úszó jéghegyen tesszük meg mindannyian.” Közismert, hogy a jéghegynek csak a csúcsa látható, de annak beláthatatlanul nagy és titokzatosan rejtett tömege a meghatározó. A szerző alkotókedvének ígéretségére gondolva állítom, hogy a hasonlat Veress Máriára illik. És ennek biztos jeleit nem győztem feljegyezni olvasása közben.

Az hogy „úszó jéghegyünkön” miként és merre hajózunk, a sors kiszámíthatatlanságai mellett, saját akarattunktól és tudatosságunk fokától függ. Szerzőnk Brassó szülőtte. Kolozsváron, az egykori „kincses vá-

ros” máig pislákoló műveltségének fényében nevelkedett. Az anyaországához ezer szállal régóta kötődő Marosvásárhely szellemét, a kovásznai hegyek levegőjét is alkalma volt magába szívni. A maga zsu-gorodó jéghegyére figyelve, azóta is zsigereiben hordja Apáczai urunk figyelmeztetését: „Ha nagy állhatatossággal nem iparkodunk, hogy az időt hasznosan eltöltsük, dicsőség nélkül, barmok gyanánt fogunk az életből kimúlni!” Az a tény, hogy már az *Ághegy*ben olvasható bemutatkozásakor, a most megjelent címmel ígérte a csíkszeredai nyomdából kikerült kötetét, írói elszántságát, alkotókedvének bőséges kútját, ígére-tességének rendkívüli tartalékait sejteti. Mint minden hazajáró lelkű „kitántorgott”, ő maga is, az emlékezetéből előbukkanó, dédelgetett ott-honi történetek tárháza. Ígérete szerint ezeket is kötetbe gyűjti.

Veress Mária írásainak műfaja – nem lekicsinylő értelemben - a tárca. Mégpedig az a fajta novellisztikus írásmű, amit a magyar irodalomban hajdanán – Thury Zoltán, Gozdsu Elek, Petelei István, Papp Dániel és főként Mikszáth Kálmán, de a későbbiekben, Krúdy Gyula, Bródy Sán-dor és mások kitartó és bőséges munkálkodása nyomán a huszadik szá-zad elejéig megbecsültek a lapok szerkesztői, s ezzel nagyban hozzájárultak a regényírók és novelláskötet szerzői életművének kiteljesítésé-hez. Ebben a műfajban, amelynek nevét Thury Zoltán nevezte először tárcanovellának, a romantikus eszményítés ráérős leírásának helyét az életigazságok drámai láttatása, a fordulatokat előidéző cselekmény a pesti *Érdekes Újság Dekameronja*, száz magyar novella-szerző írását gyűjtötte kötetbe. S ezekben a novellákban Ady Endre, a magyarság ere-jének igazolását látta, azt, hogy "nini, miket merünk és tudunk." Aztán az irodalom, kikopott a napilapokból. Sajnos, máig erően elfoglalta he-lyét a kapós, és piszkosan is izgalmas politika, hacsak nem tekinthetjük egyfajta reneszánsznak a Bächer Ivánhoz hasonló néhány mai író újság-ban közölt és később regény, vagy elbeszélő kötetként megjelentetett, vitathatatlanul olvasmányos írásait.

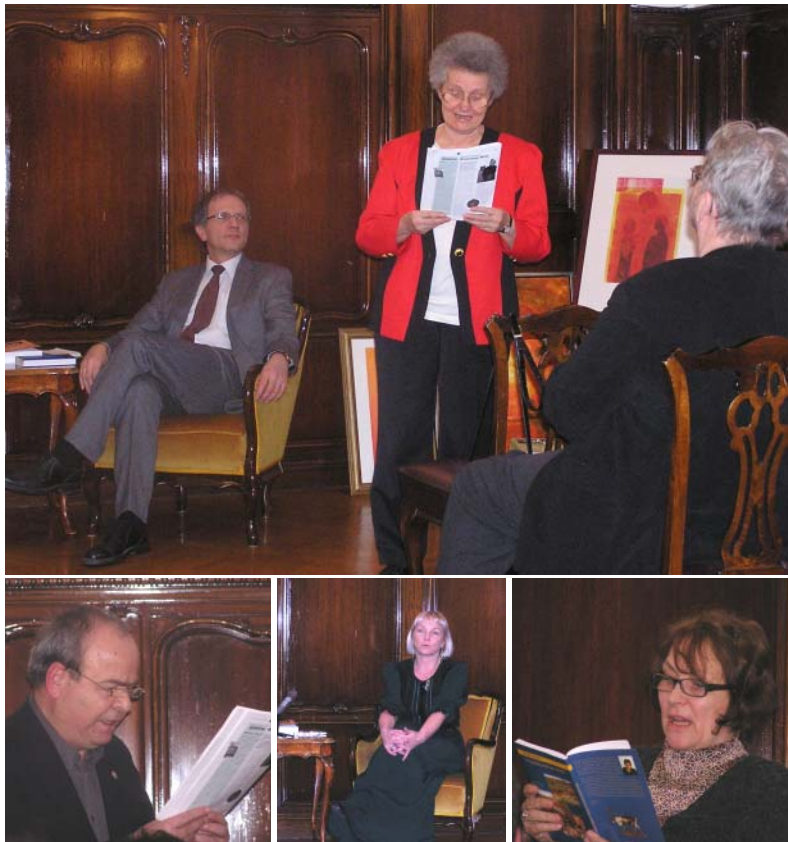
Kínálkozó az alkalom az összehasonlításra: az ugyancsak Stockholmban élő Hegedüs Zsolt történeteinek hősei (Svédcsavar címmel a közeljövő-ben az *Ághegy Könyvek* sorozatában jelenik meg, előzményeit lásd az *Ághegy I.* kötetében) szintén mai, többnyire svéd-magyar emberek. Hegedüs Zsolt humoros, néha groteszk oldalukról közelíti, s ábrázolja

hőseit. Megfigyeléseit az olvasmányosság szűrőjén át találja, míg Gu-lyás Miklós, a Királyi Könyvtár nyugdíjasa, számlálhatatlan olvasmá-nyai fényében, múltat jelenné elegyítve látatja az északi embert.

Veress Mária kötetéből az is kitetszik, hogy irodalmi hagyományainkat követve, írói látásának egyre tökéletesedő fegyverzetében, a pontos és érzékletes ábrázolást mutató elbeszéléseiből, miként lép át, a mondani-valósabb, a mélyebb tartalmakat hordozó alkotás területére. A *Szarvasölés* és a *Sarkkörön innen, az üveghegyen túl* című írásában, egy-egy utazásra kísérhetjük el a szerzőt, akinek a tolla nyomán meg-elevenedik a különleges szépségű északi táj. Olvasmányos leírása hát-terével, a munkatársán kívül felbukkanó egy-két szereplő, apró emberi kapcsolatok ábrázolására nyújt alkalmat. A konfliktus nélküli helyze-tekben, békésen csörgedező patakhhoz hasonló látványt kínálnak ezek az elbeszélések. A következő, a *Fehér szarvas* című írás, az előző elbe-szélésekben megelevenített északi táj háttérével, az egyperces novellák tömörségével feszesre komponált, az olvasó számára házi feladatként az emberi sorsok kérdőjeleit felvető, továbbgondolásra ösztönző törté-net. Ebből az alkotásfolyamatból kikövetkeztethető ígéret az a regény, amit Veress Mária, minden valószínűség szerint számítógépének bil-lentyűin futkosó ujjbegyéből is kikívánczóan lelkében hordoz. Törvényszerű ez is, mint az, hogy a *Rügyekből*, az alkotó tavaszban lomb, és szépséget sóvárgó igényeinket éltető, virágok fakadnak.

Tar Károly

Az Ághegy IV. kötetének bemutatója a stockholmi Magyar Nagykövetségen

Az eddigi kötetek bemutatóját követve, immár hagyományosan került bemutatásra az Ághegy IV. kötet a Magyar köztársaság Nagykövetségén. Dr. Iklódy Gábor nagykövet úr megnyitója után, Tar Károly, az Ághegy szerkesztője, Szenté Imre 85. születésnapja alkalmából, a

Lőrinczi Borg Ágnes
verseiből olvas

Deák Csaba zeneszerző kézfogása
Miski Török Ágnes képzőművésszel

neves költő távollétében is (betegsége miatt hiányzott), az északi magyarság szeretett íróját, költőjét és fordítóját köszöntötte. Tóth Ildikó felolvasta Veress Mária köszöntőjét. Az éppen tengerentúl tartózkodó Szentkirályi Csaga Híradóban megjelent köszöntőjéből az Ághegy szerkesztője egy a tångagerdeti táborozás alkalmából született Lászlóffy Aladár versikét olvasott fel, majd a 2007 év végén hirtelen elhunyt Dusa Ödön előadóművészre emlékezett, felelevenítve az együtt alapított egykori kolozsvári Zsebszínházat, amely a magyar mozgásközpontú színházi előadások úttörője volt. A jelenlévők egy perces néma csönddel áldoztak Dusa Ödön emlékének.

Ezután a Rügyek rovat néhány alkotója mutatkozott be. Az Ághegy Könyvek sorozatában első könyves (*Múltbanézó*, Bp., 2007) Tóth Ildikó *A füstölt angolna* című humoros emlékező írását olvasta fel a hallgatóság örömeire. (Tóth Ildikó 14-15 szám, 1825 old.)

Veress Mária ugyancsak nemrég megjelent, *Üzenete egy úszó jég-tábláról* című elbeszéléskötetéből, Lőrinczi Borg Ágnes pedig magyarul és svédül írt verseiből olvasott fel. Bemutatkozott és friss alkotásait is bemutatta a népes közönségnek Lázár Rozi vegyészkutató és festő-

Lázár Rozi alkotásai bemutatásakor

művész. Akvarelljeivel aratott sikert Bartha Magda is, amelyeket a követség fogadótermében láthattak az érdeklődők. A találkozó értékes részének mondható, a műsor utáni ismerkedő, csevegés, kapcsolatteremtés, amelyet Balog Ilona, Bartha Magda, Lázár Rozi, Tóth Ildikó,

és Veres Mária házi süteményei tettek még élvezetesebbé.

Az Ághegy-Liget Baráti Társaság ezúton is köszöni a Nagykövetségnek, hogy helyet adott rendezvénynek, amely alkalomból újból érezhették a jelenlevők a haza éltető figyelmét. Külön köszönet illeti Tóth Krisztián kulturális attasét azért, hogy az Ághegy IV. kötetei idejében a látogatók rendelkezésére álltak

Ághegy a Magyar Írószövetségben

MEGHÍVÓ

A MAGYAR ÍRÓSZÖVETSÉG SKANDINÁV ESTJÉRE

szeretettel meghívjuk Önt és kedves barátait

TAR KÁROLY

ÁGHEGY

(skandináviai magyar irodalmi és
művészeti lapfolyam) és

ANISZI KÁLMÁN

ZIMANKÓ

című elbeszéléskötetének bemutatató-
jára Az estet megnyitja:

Vasy Géza

az Írószövetség elnöke

Közreműködik:

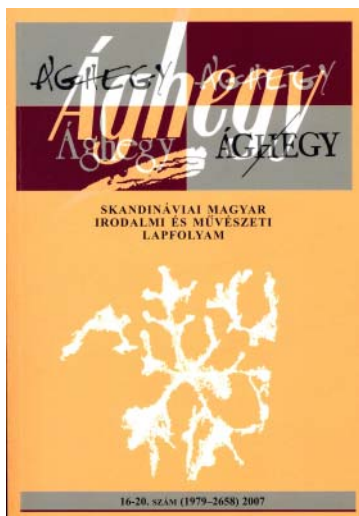
Árkossy Iлона

színművésznő

Hegedűs Imre János író

Magyar Írószövetség Klubja 2008.

február 21. 17 óra

Az Ághegy IV. kötetének hasonló bemutatására került sor a Magyarok Házában. Házigazda: **Medvigy Endre**. Az mtv-ben **Debreczeni Mihály** vezető szerkesztő készített interjút az Ághegy szerkesztőjével, a Kossuth Rádióban pedig **Cservenka Judit** műsorában hangzott el beszélgetés folyóiratunkról.

Sikeres volt decemberben *A bunda*

Pälsen
Opera i en akt

Musik: Miklós Maros
Libretto: Lasse Zilliacus
efter Hjalmar Söderbergs historiett

I rollerna: Thomas Lander,
Malin Lindström och Jon Nilsson

Uruppförande
Lördagen 1 dec 19.00
Söndagen 2 dec 19.00

Teater Replica
Hantverkargatan 78, Stockholm

STOCKHOLM
OPERA
STUDIO 67

Operamålning: 49-årsjubileum operan av Alf och Bille Söderi, Katrins Bunda,
Den Nordiska Första Sjöfartygsregatta Jubileum, Riksbankens Jubileumfond, Patrick Komoroski

Maros Miklós zeneszerző egyfelvonásos operáját Hjalmar Söderberg **A bunda** (Pälsen) című novellájából készült szövegkönyv alapján (Lasse Zilliacus) írta.

A mindössze tizennyolc perces művet telt házas nagy sikerrel mutatta be a stockholmi Replica Színház Operastúdió 67 - évfordulós emlékműsora keretében, 2007 december elején és másodikán.

A háromszereplős operát Thomas Lander, Malin Lindström és Jon Nilsson nagyszerű előadása tette emlékezetessé.

Az operát, teljes egészében, a világon elsőként a lundai Ághegy Rádió mutatja be február végi szombat délutáni adásában, amely letölthető: www.lifs.org/radio

Svéd-magyar zeneszerző műve a Bartók Rádióban

Maros Miklós kedveli a csembalót, több művet is írt már e hangszerre. Ez a mű négykezes, vagy két csembalón is előadható. Címét

Tücsök zenének is fordíthatjuk egyébként pedig a két csembalószólam párbeszéde, felelgetése, a darab végén pedig teljes egyetértésben együtt játsszák a szerző - általa pedig a darab - mondanivalóját.

A két előadóművész egyébként mester és egykori tanítványa. Horváth Anikó a négykezes játékot a legnehezebb műfajnak ítéli, hiszen teljesen együtt kell gondolkodniuk, egy hangszerként kell szólniuk.

Négykezes csembalóműveket, vagy kétcsembalós darabokat a kora-barokkban szinte egyáltalán nem írtak, aztán Scarlattiék idejében már többször előfordultak ilyen művek, hiszen a csembaló ekkor igen kedvelt instrumentum volt. Később Johann Christian Bach, Mozart és kortársaik egyre gyakrabban írtak erre az apparátusra. A legnépszerűbb a házi muzsikálás gyakorivá válásával lett. Azért nem könnyű műfaj, mert mivel egy hangszeren játszanak, teljesen együtt kell gondolkodni, a legkisebb eltérés sem engedhető meg. Az egymáshoz alkalmazkodás magas iskolája ez a kompozíció - vallja Horváth Anikó. Maros Miklós több művet írt csembalóra, vagy legalábbis többször beépíti együttesek hangzásába. Ez a mű két egyenrangú szólamból áll, ezek csak fekvésben különböznek egymástól, nehézségben nem. A különböző síkok jelentőségét használja ki a szerző, részben a fekvések síkját, részben pedig az időbeosztás és ritmusképlet síkjait.

A két játékos eleinte egymásnak felelget, aztán lassan megegyeznek, végül együtt játsszák mondandójukat.

Ugyancsak Maros Miklós nevét említjük egy malmői képzőművészeti kiállítás kapcsán, ahol a festőművész a svéd- magyar zenszerző egyik szimfoniája ihlette alkotását is kiállított.

A kép alján látható ajánlás erről szól:

Till M. Maros Symfoni nr 4 Allegro. (Maros Miklósnak, 4. Szimfonia, Allegro)

Elisabeth Wejsflog festőművészről Maros Miklós IV. szimfóniája ihlette munkája, januárban, a malmői Lauritz műkereskedés galériájában is látható volt. (Baltzarsgatan 6)

A művészről ott szokott dolgozni a zenekari próbákon, a Maros szimfónia próbáin is jelen volt, és munkáját a zenekari mű bemutatóján is láthatta a közönség a stockholmi Koncertház előcsarnokában.

Oslói hírek

■ A Norvég Magyar Egyesület október 27.-én tartotta ünnepi megemlékezését az 1956-os forradalom és szabadságharc emlékére. A magyar Himnusz után Petőfi Sándor *Szörnyű idő* (Grufulle tider) című verse hangzott el norvégul Astrid Hjertenæs Andersen fordításában. Az Egyesület elnöke, dr. Nagy Mária Lucia ünnepi beszédében 1956 jelentőségéről, mai aktualitásáról beszélt. Wolfgang Plagge zeneszerző, zongoraművész előbb egy Bartók Béla verbunkost, később egy Hubay Jenő románcot játszott, majd felolvasta Albert Camus emlékezetes 1956-os kiáltványát (A magyarok vére, Párizs, 1957. okt.). Az est a norvég Himnusz eléneklésével zárult.

■ A Dunaújvárosi Főiskola a *Magyar Tudomány Hete 2007* nemzetközi tudományos konferenciasorozat keretében november 13.-án bemutatta Josten Gripsrud bergeni professzor több nyelvre lefordított, *Médiakultúra, médiatársadalom* című kötetét. A 330 oldalas tudományos munka magyar fordítását a Svédországban élő Anna Bihari-Andersson és az oslói dr. Kunszenti Ágnes és Kovács Ferenc végezte. A bemutatót a körzeti TV is adásába tűzte. A kötet több magyarországi felsőfokú intézmény média képzéséhez nyújt majd segítséget. Két fejezete máris bekerült a Kovács Ferenc szerkesztette *Média szakirány Szöveggyűjteménybe*.

■ Az oslói megjelenésű *Morgenbladet* című társadalmi, irodalmi hetilap november 23-ai száma a 90 éves Szabó Magdára emlékezett. A Thomas Marco Blatt költő tolmácsolásában megjelent terjedelmes interjút az oslóban élő író, Kovács Ferenc készítette. A cikk sajnálatos módon már csak az író halála után jelenhetett meg.

„Azt kérdem a Jóistentől, miért teszed ezt, nekem sokkal jobb volt, mikor tanár voltam, tudtam, mikor vagyok szabad, most meg sosem tudom, mert nem tudom kiszámítani a döntéseidet. Olyan fáradt vagyok, majd felfordulok, de Uram, te akartad, biztos adsz hozzá erőt is.

Nehéz írói életem volt, kormányoktól függött, egyetlen isteni ke-

gyelem volt velem, hogy hamar megismert külföld és Hermann Hesse.

Hiszek abban, hogy minden alkotónak minden alkotásával előbbre kell vinni a világot. Ehhez a felismeréshez nem kellett a felnőttésg értelme, nem hiszem, hogy lett volna életemnek bármikor is olyan korszaka, mikor nem láttam volna világosan az írástudó felelősségét. Mindennel, amit írtam, írok, írni fogok, segíteni akarok abban, hogy tisztább, szebb, becsületesebb legyen az élet. Ezt néha úgy fogalmazom meg, hogy: „így tégy és ilyen légy”, néha megfordítva „ne így tégy, ne ilyen légy.” Bárhogy fogalmazom, ugyanazt üzenem az olvasóknak: „Vigyázz a világra!” Nem hiszek abban, hogy az irodalom játék. Az életet akarom megírni, olyannak, amilyen.”

■ Az Alexandra Könyvesház havonta megjelenő kulturális magazinja, a Könyvjelző novemberi száma Kaiser Ottó közreadásában terjedelmes, színes képriportot közöl Sulyok Vincéről, a Norvégiában élő költő, műfordítóról.

■ December 1-én az oslói Magyar Filmklub újabb rendezvényén Kovács Ferenc folytatta a *Nagy nevetetők a mozivásznon* című, Kabos Gyulával, Latabár Kálmánnal foglalkozó előadásorozatát. Ezúttal Latyi 1945 utáni filmjei kerültek terítékre.

■ „Karácsony... titkot érlelő.../ A téli csendnek szárnya nő, / s mint ég öléből hópihe, / hull, hull a szívre az Ige... / Békéje szívtől szívig ér, / s fehér lesz minden, hófehér.” (Füle Lajos)

Az oslói magyarok protestáns gyülekezete december elején ünnepi lázban égett. Karácsonyi istentiszteletükre Magyarországról hívtak igehírdetőt. Dr. Fabiny Tamás, a Magyarországi Evangélikus Egyház északi Egyházkerületének püspöke volt ezúttal a vendégünk. Az oslóiak hetekkel korábban kezdték a készülődést. A kis létszámú gyülekezet csak negyedévenként képes – alkalmi vendéglelkéssel - istentiszteletet tartani. A korábbi években gyakran előfordult, hogy Oslóban tanuló magyar teológus vendéghallgató terelte egybe a híveket. De az utóbbi két évben már ilyen lehetőség sincs. Ezért volt különösen fontos, hogy előbb a Magyarországi Evangélikus Egyház Déli Egyházkerületének püspöke, Dr. Gáncs Péter látogatott el hozzánk, majd a korábban itt tanult diákok jöttek vissza és szolgáltak: Hulej Enikő, Kona János,

Török Anett. Időközben egyes istentiszteleteken Terray László, a norvégiai magyarok nyugdíjba vonult lelkipásztora, valamint presbitériumunk vezetője, a teológia és diakóniai végzettséggel rendelkező Bakay Timea és férje Peter Holby hirdette Isten igéjét.

Dr. Fabiny Tamás igehirdetésére, Horváti Eszter éneklésére, Marius Skjølaas orgonajátékára sokáig fogunk emlékezni.

■ 2007. december 8-án tartotta a norvégiai Magyarok Baráti Köre szokásos, közkedvelt Mikulásnap ünnepségét. A program első részében a budapesti vendég, Majoros Ági *Szászország Bóbiska* című gyermekeknek s felnőtteknek egyaránt szóló bábjátékát láthattuk. Ezt követte a helyi gyerekek, Dávoti Botond, Dávoti Andor és Tobias Raaum Solbakken breaktánc bemutatója, végül Sárközi István Mikulás ajándékosztása.

■ „*Az év műfordításai* című antológiát másodszor veheti kezébe, aki kézbe akarja venni. Az idei kötet értelemszerűen a magyar nyelvű irodalmi műhelyek 2006-ban megjelent műfordításaiból válogat. Az antológiák már csak ilyenek: mindig post festa állnak össze, többé-kevésbé a már meglévőt gyűjtik egybe, Nachlese-jellegűek, ahogy Rilke mondaná, tehát utólagos szemelgetések az irodalmi köz-megítélés által időközben jórészt szentesített termésből, továbbá általában egyetlen válogató tudását és ízlését tükrözik, ha egyáltalán.” A fenti idézet részlet Turczy István, a kötet főszerkesztője bevezetőjéből. A 78. Könyvhétre megjelent kötet három skandináv szerző művét is tartalmazza. A finnországi svéd Claes Andersson verseit, a svéd Torgny Lindgren s a norvég Knut Hamsun egy-egy novelláját Jávorszky Béla illetve Kovács katáng Ferenc fordításában.

(Az év műfordításai 2007, Magyar Napló Kiadó, Budapest)

Tíz esztendő a Lundi Lap

A Lundi Lap kezdetei 1996 végére tehetőek, két évig majdnem mindig havi rendszerességgel jelent meg, s jutott el a mostani 45. száma így olyanfor-

mán, hogy része a nyolc esztendővel ezelőtt alapított Magyar Liget című dél-svédországi lapnak, amely nyolc város magyarjainak lapja kívánt lenni. Erre azért volt szükség akkor, mert élt még a lehetőség, hogy városonként támogatást nyerjenek ezek a kis lapok. Ennek az előnynek a megszerzését tűzte ki célul a Lundi lap Baráti Társaság, amely röviddel alakulása után száznál több tagot számlált. Sajnos a vezetőség nem volt kitartó a városvezetéstől kieszközölnödő szerény támogatás, papírmunkát is igénylő intézkedéseiben.

A lap nyomdai költségei meghaladták a tagság lehetőségeit, a Társaság nem működött tovább, de a lap néhány önzetlen segítő és a Lundi Magyar Kultúrfórum időnkénti segítségével továbbra is változó gyakorisággal megjelent, amíg aztán negyedévenkénti kiadása a Magyar Liget című más lapokat is egyesítő családi lapban állandósult.

A ML munkatársai hiszik, hogy a lap körüli évtizedes tevékenységük közhasznú volt és lesz a jövőben is, amikor a szerkesztőváltással munkatársi gárdájának fiatalítása folytatódik, de az olvasmányos ingyenes és 30-40 oldalra bővített újság sokféle nehézséggel küszködve évenként már csak egyszer-kétszer jelenhet meg.

EGY KÉP

BRUCE EDITT • RÓMA
„Árnyam nagyon világos volt, felébredt az égre, csak az istennel kezdett, nem véltük, többet kezdett istennel, mint a saját greszkával, de isten nem hallgatott rá, majd ahogy nem hallgatott senkire sem.”
(A nő arcképe, mint a férfiak.)

GÓMÖRI GYÖRGY • LONDON
„Vás látni ragasztó-dójt a szomszéd megfeszített posta fiatalembere, ugyancsak ékelt szomszéd megfeszített nő - ahogy vértanúként, vagy a diverti sziklákkal, Rivesztről vagy Caschridge-ről megfeszített szep városokat tudat írt.”
(Erdélyben Vas látnak.)

GRINDEL LAJOS • PÓZSONY
„Ez a nő két kétszempűs teremtésnek úgy szep, ahogy van egy székkel kőre, két len Párisban, kőrekk egy nő sem tud megvárni, van egy székkel is. Akát Josef Fudaknak hívták, egy szék sem tud megvárni, az van egy Grindel Lajos, aki egy szék sem tud megvárni, vagy csak annyit, hogy én, zene, de.”
(Nőnek mindenki jött a kőrekk székkel.)

SÁRKÓZI MÁTYÁS • LONDON
„Eva fiatal, aki pályafutását halálra Eva néven, Tamás Áron költővel kezdte, majd Nyugat a családok fegyver kőrekként fegyver, hermonekként filmben jöttünk össze, mígsem, Fák Székkel, azaz szék guru odaszó hívták az egészről, neki ajándékozta a megfeszített kőrekként.”

TOMASO KEMENTY • MILÁNÓ
„Ez az arcképe egy társas, gőzölgő emíliai lány volt, az ő teste, filmről zenei, az órák között, zene, egykét, a kőrekként zenei és az órák között zenei, hogy órák között zenei kőrekként.”
(Zenei a nyelvű film.)

SZÖNTYISZUSZA • RÓMA
„Ezrek kőrekként, hogy megfeszítették azt a kőrekként, a kőrekként zenei, mert Wolter Székkel zenei nem zenei, az órák között zenei kőrekként, az órák között zenei kőrekként, az órák között zenei kőrekként.”
(Zenei kőrekként.)

MAGYAR IRODALOM MŰVÉSZET TUDOMÁNY

Meghívó

Az Alexandra Kiadó

magyar és angol nyelven megjelenő **Hungaricum** című folyóiratot indított. A *Magyar alkotók határainkon túl* alcímű folyóirat bemutatójára 2007 novemberében került sor a Károly körüti Könyvesházban (1075 Budapest, Károly krt. 3/C), neves vendégek: dr. Szili Katalin, az országgyűlés elnöke és dr. Boross Péter volt miniszterelnök jelenlétében.

A különlegesen szép kiállítású folyóirat főszerkesztője Kaiser Ottó fotóművész, aki többek között a *Határtalan irodalom* című kétkötetes művével vált otthon és a határon túl is ismertté.

Az új folyóirat skandináviai irodalmat és művészetet bemutató számához lapfolyamunk is felajánlotta közreműködését.